

شنبه مهر ۱۶ ام داپی با فراخوان دانشجویان دانشگاه شریف

امیرجوهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

پیک پی خجسته

ای پیک پی خجسته، پیامت بلندباد
می خوانمت به نام، که نامت بلندباد
در ما چو عطروار کلامت شکوفه زد
رنگین کمان شطح کلامت بلندباد.....

دستان ما دوباره به خورشید می رسد
کوتاهی از شب است، که بامت بلندباد
اینک تویی و جام و جنگلی از جوانه ها
در شب- شکان حادثه، جامت بلندباد!

«سیاوش میرزاده»

ضربآهنگ تحرکات دانش آموزان و دانشجویان و پیوند این دو با مبارزات مردم ایران در خیابان ها سمت و جهتی روشن می یابد و می رود با نوعی سازماندهی غیرمتمرکز و قدرتمند، خویش را رودرویی با کلیت نظام تقویت و تجهیز کند.

پرسش اساسی این است: آیا فراخوان های تجمع های اعتراضی برای روز شنبه در دانشگاه شریف و دانشگاه های سراسر کشور و شهرهای مختلف ایران، می تواند بین جنبش خیابان و اعتراضات در فضای بسته ی دانشگاه ارتباطی عمیق برقرار کند؟

«شورای دانشگاه صنعتی شریف» با اعتراض به سرکوب دانشجویان و اساتید این دانشگاه، طی فراخوانی اعلام کرد: «روز شنبه ۱۶ مهر ماه اعضای هیات علمی دانشگاه از ساعت ۱۳ مقابل کتابخانه مرکزی به نشانه اعتراض تجمع می کنند و آن را روز "سوگ مظلومانه دانشگاه شریف" می نامند.» این فراخوان عموم دانشجویان و همهی مردم ایران را مخاطب خود دانسته و خطاب به عموم جامعه منتشر شده است

همه ما حادثه ی تلخ روز یکشنبه ۱۰ مهر و در محاصره قرار گرفتن شما دانشجویان شریف در آن شب شوم را دیدیم و شنیدیم. شاهد بودیم که قوای سرکوب بسیج دانشگاه به فرماندهی «محمد رضا ضیایی» که خود در مقطع کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک تحصیل می کند، مسئول بسیج دانشجویی و همهی تیم بسیج دانشجویی دانشگاه صنعتی شریف و حراست بی شرف آن با شناخت کامل از موقعیت دانشگاه، در معیت چماق لباس شخصی ها و نیروهای یگان ویژه با بستن درب دانشگاه، شما را در یک حمله گاز انبری محاصره و به درون پارکینگ فرستادند؛ اندک دقایقی از آن مهلکه که در ویدئوهایی بر اینترنت منتشر شد را دیدیم؛ اگر حرکت بی دریغ و سریع مردم به سمت خیابان آزادی و دانشگاه شریف نبود، چه بسا که همهی شما را دستگیر و آتش به اختیاران «فرماندهی درمانده»، به گاز اشک آوریا به رگبار می بستند؛ آب از آب تکان نمی خورد.

همان بسیج آتش افروز، فردای آن شب طی نامه ای به «زلفی گل» وزیر علوم، تحقیقات و فناوری جمهوری اسلامی، خود پسندانه گزارش داده و نوشت: «آنچه روز یکشنبه ۱۰ مهر ۱۴۰۱ در دانشگاه صنعتی شریف گذشت، مجموعه ای

از رویدادهای عمیقاً تلخ و ناباورانه بود که دانشگاه را در منگه‌ی افراطگرایی و ویرانی‌طلبی قرار داد. برگزاری یک تجمع هتاکانه و وقیحانه توسط عده‌ای از دانشجویان از یک سو، و رفتارهای خارج از منطق و ورود غیرمسئولانه‌ی نیروهای امنیتی به فضای پیرامونی دانشگاه از سوی دیگر، روزی تلخ و سیاه برای دانشگاه شریف رقم زد و صحنه‌های ناراحت‌کننده‌ای در محیط علمی دانشگاه آفرید که به راحتی از حافظه‌ی دانشجویان و اساتید پاک نخواهد شد. و در کمال بی‌شرمی پایان گزارش خود را این‌گونه نوشته که «بسبب دانشجویی دانشگاه صنعتی شریف ضمن محکوم کردن این رخداد تلخ، خواستار برخورد صریح و بدون مماشات طبق آیین نامه‌ها و قوانین انضباطی حاکم بر دانشگاه و نه بر اساس رویه‌های امنیتی و مصلحت‌اندیشی‌های چند روز اخیر با کسانی است که فضای مطالبه‌گری در دانشگاه را این‌چنین آلوده می‌کنند.» (۱)

حال پرسش این است که فراخوان گردآمدن دانشجویان مقابل کتابخانه، آیا می‌تواند همراهی و یاری دانش‌آموزان دبیرستان‌ها، آموزگاران و مردمی که کارت دانشجویی با خود ندارند را، در ورود به دانشگاه میسر سازد؟ روشن است ورود آنان به درون دانشگاه غیر ممکن و ضریب تهاجم به شما و آسیب به یکایکتان بالا می‌رود. تجربه‌ی تلخ رخدادهای جنبش دانشجویی از دیرباز تا به امروز، نشان داد هرآنگاه که جنبش دانشجویی، در همان چهار دیواری و محیط بسته‌ی دانشگاه باقی بماند آسیب‌پذیر است، شناسایی و سرکوب می‌شود. باید به خیابان وصل شد، و دل به دریای مردمی زد که در کوچه‌ها و خیابان‌ها پنجه در پنجه‌ی آدم ربایان و آدم‌کشان حکومت به شکلی توامان در تکاپوی مبارزه‌اند و هر کسی به شیوه‌ی خویش راه می‌جوید. باید ببیندیم که در آمیختن با خیابان و مردمی که در آن خروشان می‌جوشند، چنانچه با سازماندهی لازم همراه شود و نیروی انسانی در چندین نقطه‌ی تهران سازماندهی گردد، قدرت مانور بیشتری را ایجاد می‌کند و تمرکز نیروهای دشمن را پراکنده، خسته و بی‌رمق و محدود می‌سازد.

همزمان ما امروز شاهد اطلاعیه‌ی «شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران» هستیم که آورده‌اند: «شورای هماهنگی در همراهی با اعتراضات مردم جان به لب رسیده، پیرو بیانیه‌های پیشین و در ادامه‌ی آنها در اعتراض به پادگانی شدن کل کشور، مخصوصاً پادگانی شدن دانشگاه و مدرسه و زندانی شدن دانشجویان و دانش‌آموزان و همراهی با خیزش نسل طغیانگر دانش‌آموزان امروز ایران، و نیز هم پیمان شدن با خون‌های به ناحق ریخته شده‌ی فرزندان ایران در خیابان‌ها، از معلمان سراسر ایران می‌خواهد که با درک این ضرورت تاریخی در انجام وظیفه اخلاقی و ملی خود، در هفته‌ی پیش رو از روز شنبه مورخ ۱۶ مهر تا پایان هفته با تبدیل کلاس‌های درس به کرسی آزادی خواهی و عدالت‌طلبی در همراهی با جنبش اعتراضی مردم ایران از طبقات مختلف جامعه از دانش‌آموز و دانشجو و کارگر و از شهروندان عادی تا نخبگان و شایستگان و متفکران و هنرمندان و ورزشکاران، مراتب اعتراض خود را به ظلم سیستماتیک و بی‌عدالتی‌های حاکمیت، بلندتر و رساتر از همیشه طنین انداز کنند.» در همین اطلاعیه «به حاکمیت هشدار جدی می‌دهد که هر چه سریعتر تمامی زندانیان معترض سه هفته گذشته مخصوصاً زندانیان دانش‌آموز، دانشجو و جوانان شجاع و همه معلمان زندانی و زندانیان عقیدتی و سیاسی را هرچه سریعتر آزاد کند و از برخوردهای ناشایست و نابخردانه با دانش‌آموزان آزادی‌خواه و ارباب و تهدید خانواده آنان دست بردارد.... اما اگر حاکمیت بخواهد به روند سرکوب دانش‌آموزان و دانشجویان و جوانان و قاطبه ملت ادامه دهد، این شورا اعلام تجمعات اعتراضی و خیابانی را در دستور کار قرار خواهد داد.» (۲)

در بیان یادداشت امروزان جمعه ۱۵ مهر، آنچه که باید بر آن پای بفرسیم اینست که در هم تنیدن و گره خوردگی هرچه بیشتر نیروهای جنبش جوشان در پیوستگی توامان نیروهای زنان، کارگران بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان و استادان، دانش‌آموزان و آموزگاران، نویسندگان و کشاورزان زحمتکش و دیگر قشرهای جامعه با هم در امر پیشبرد مبارزه‌ی جاری، برای نابودی بختک‌چهل و سه (۴۳) ساله‌ی حکومت نابهنگام اسلامی؛ می‌تواند آینده‌ای روشن و تابناک را در ایرانی شاد، همراه با رفاه و آزادی، نوید دهد. زیرا که این رژیم در مردابی از خشم مردم گرفتار آمده که هر واکنش خردی، به نابودی نزدیک‌ترش می‌کند. بی‌گمان روند مبارزه‌ی سراسری راه را بر پیشروی حرامیان می‌بندد، اما ذکر این نکته ضرور می‌نماید که فرایند یاد شده آنگونه که باید راه و مسیر درخور خود را تاکنون نیافته است اما نه دیراست و نه دور. این دریای خروشان را سر آرام گرفتن نیست. نمایه‌هایی روشنی در تداوم خویش می‌افروزد و می‌افروزاند! روز ما فرداست، فردا روشن است، ای‌دون باد!

جمعه ۱۵ مهر ۱۴۰۱ برابر با ۰۷ اکتبر ۲۰۲۲

<http://karegari.com>

(۱)- خبرگزاری دانشجویان: <https://snn.ir/fa/news/1035029>

(۲)- کانال تلگرامی "شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران"